Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 20. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Muitas kodekss – 29. pants – Muitas vērtības noteikšana – Saistīto sabiedrību pārrobežu darījumi – Iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu – Transfertcena, par kuru notikusi vienošanās un kuru veido sākotnēji rēķinā iekļautā summa un vienotas likmes korekcija, kas izdarīta pēc norēķinu laikposma beigām

Lieta C-529/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht München* (Minhenes Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 15. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 17. oktobrī, tiesvedībā

Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

pret

Hauptzollamt München.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], S. Rodins [*S. Rodin*] un J. Regans [*E. Regan*] (referents),

ģenerāladvokāts J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 7. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH* vārdā – *G. Eder* un *J. Dehn*, *Rechtsanwälte*,

– *Hauptzollamt München* vārdā – *G. Rittenauer* un *M. Uhl*, kā arī *G. Haubner*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wasmeier* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV 1997, L 17, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), 28.–31. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā – "*Hamamatsu*") un *Hauptzollamt München* (Minhenes Galvenā muitas pārvalde, Vācija) par pēdējās minētās atteikumu daļēji atmaksāt *Hamamatsu* deklarētos un samaksātos muitas nodokļus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Muitas kodekss

3 Muitas kodeksa 28. pantā ir paredzēts, ka minētā kodeksa 3. nodaļas noteikumi nosaka "muitas vērtību Eiropas Kopienu muitas tarifa un ārpustarifa pasākumu piemērošanai, ko paredz Kopienas noteikumi īpašās preču tirdzniecības jomās".

4 Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

a) nav nekādu ierobežojumu pircējam preces realizēt vai lietot, izņemot tādus:

   – ko nosaka vai prasa tiesību akti vai valsts iestādes Kopienā,

   – kas ierobežo preču atkalpārdošanas ģeogrāfisko apgabalu

   vai

   – kas būtiski neietekmē preču vērtību;

b) pārdošana vai cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ novērtējamo preču vērtību nav iespējams noteikt;

c) pārdevējs ne tieši, ne netieši nesaņem nekādu ienākumu daļu no tā, ka pircējs preces atkal pārdod, realizē vai lieto, izņemot gadījumus, kuros saskaņā ar 32. pantu vai izdarīt attiecīgus precizējumus,

   un

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti vai – ja pircējs un pārdevējs ir saistīti – darījuma vērtība ir pieņemama muitas vajadzībām saskaņā ar 2. punktu."

5 Saskaņā ar šī kodeksa 29. panta 2. punktu:

"a) Nosakot, vai darījuma vērtība ir pieņemama 1. punkta nozīmē, pircēja un pārdevēja savstarpējā saistība pati par sevi nav pietiekams pamats uzskatīt darījuma vērtību par nepieņemamu. Vajadzības gadījumā ir jāpārbauda pārdošanas apstākļi un darījuma vērtība ir jāpieņem, ja savstarpējā saistība nav ietekmējusi cenu. [..]

b) Pārdošanā starp saistītām personām darījuma vērtība ir jāpieņem un preces jānovērtē saskaņā ar 1. punktu, ja deklarētājs uzrāda, ka šāda vērtība cieši līdzinās vienai no šādām tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā pastāvošajām vērtībām:
   i) vērtībai, kas ir tādu pašu vai līdzīgu preču pārdošanas darījumam izvešanai uz Kopienu starp nevienā konkrētā gadījumā nesaistītiem pircējiem un pārdevējiem;
   ii) vienādu vai līdzīgu preču muitas vērtībai, kā noteikts saskaņā ar 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu;
   iii) vienādu vai līdzīgu preču muitas vērtībai, kā noteikts saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

   Piemērojot iepriekš minētās pārbaudes, pienācīga vērība jāpievērš uzrādītajām atšķirībām tirdzniecības raksturā, apjomā, 32. pantā uzskaitītajos elementos un pārdevēja izmaksām pārdošanā, ja pārdevējs un pircējs nav saistīti un gadījumos, kad pārdevējs un pircējs ir saistīti, bet pārdevējam šādas izmaksas pārdošanā neparādās.

c) Pārbaudes, kas minētas b) apakšpunktā, izmanto vienīgi pēc deklarētāja ierosinājuma un vienīgi salīdzināšanas nolūkos. Minētais apakšpunkts neļauj piemērot alternatīvas darījumu vērtības."

6 Minētā kodeksa 29. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts:

"Cena, kas faktiski samaksāta vai maksājama, ir pircēja samaksātā vai maksājamā kopējā summa pārdevēja labā par ievestajām precēm, un tajā ietilpst visi pircēja samaksātie vai maksājamie maksājumi pārdevējam saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem vai trešai pusei, lai izpildītu saistības pret pārdevēju. Maksājumam nav obligāti jābūt naudas pārskaitījuma formā. Maksājumu tiešā vai netiešā veidā var izdarīt ar akreditīviem vai apgrozāmiem vērtspapīriem."

7 Šā paša kodeksa 30. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. pantu, tā ir jānosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu līdz pirmajam apakšpunktam, pēc kura to var noteikt, ar noteikumu, ka pēc deklarētāja lūguma c) un d) apakšpunktu piemēro otrādā secībā; vienīgi tad, ja šādu vērtību saskaņā ar konkrētu apakšpunktu nevar noteikt, var piemērot nākamo apakšpunktu šajā pantā noteiktajā secībā."

8 Muitas kodeksa 31. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ja ievestu preču muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. vai 30. pantu, to nosaka, pamatojoties uz Kopienā pieejamiem datiem, izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kas ietverti:

– Nolīgumā par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta piemērošanu no 1994. gada,

– Vispārējās vienošanos par tarifiem un tirdzniecību VII pantā no 1994. gada,

un

– šās nodaļas noteikumos."

9 Šī kodeksa 32. pantā ir noteikts:

"1. Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 29. pantu, cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, ir jāpieskaita:

a) šādi maksājumi, ciktāl tie attiecas uz pircēju, bet neietilpst cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama par precēm:
   i) komisijas un starpniecības maksa, izņemot pirkšanas starpniecības naudu;
   ii) iepakojuma vērtība, kas muitas vajadzībām kopā ar tajā esošajām precēm tiek uzskatīta par vienu veselu;
   iii) iepakošanas izmaksas – darba vai materiālu;

b) attiecīgi sadalīta šādu preču un pakalpojumu vērtība, ko pircējs tieši vai netieši piegādā bez atlīdzības vai par pazeminātu cenu izmantošanai saistībā ar ievesto preču ražošanu un pārdošanu izvešanai, cik šāda vērtība nav iekļauta faktiski samaksātajā vai maksājamā cenā:
   i) izejvielas, sastāvdaļas, detaļas un līdzīgi priekšmeti, kas ietilpst ievestajās precēs;
   ii) darbarīki, matrices, veidnes un līdzīgi priekšmeti, kas izmantoti ievesto preču ražošanā;
   iii) izejvielas, kuras izlietotas ievesto preču ražošanā;
   iv) inženiertehniskas un zinātniskas izstrādnes, mākslinieciski darbi, dizains un uzmetumi un skices, kas izstrādāti ārpus Kopienas un vajadzīgi ievesto preču ražošanai;

c) honorāri un licences maksas, kas attiecas uz novērtējamajām precēm un ir tieši vai netieši jāmaksā pircējam kā novērtējamo preču pārdošanas nosacījums, ciktāl šādi honorāri un maksas nav iekļautas cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama;

d) jebkuras ienākumu daļas vērtība, ko tieši vai netieši saņem pārdevējs, ievestās preces atkal pārdodot, realizējot vai lietojot;

e) i) ievesto preču pārvadāšanas un apdrošināšanas izmaksas

unii) kraušanas un apkopšanas izmaksas,

kas saistītas ar ievesto preču nogādāšanu vietā, kur tās pirmo reizi ievestas Kopienas muitas teritorijā.

2. Pieskaitījumi pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama saskaņā ar šo pantu, ir jānosaka, pamatojoties vienīgi uz objektīviem un skaitļos izsakāmiem datiem.

3. Nosakot muitas vērtību, pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, drīkst pieskaitīt tikai šajā pantā noteiktos pieskaitījumus.

[..]"

10 Minētā kodeksa 33. pantā ir noteikts:

"Muitas vērtībā nav iekļaujamas šādas summas, ja tās ir uzrādītas atsevišķi no cenas, kas faktiski samaksāta vai maksājama [par ievestajām precēm]:

a) izmaksas par preču pārvadāšanu pēc to nogādāšanas vietā, kur tās pirmo reizi nonāk Kopienas muitas teritorijā;

b) izmaksas par celtniecību, uzstādīšanu, montāžu, uzturēšanu vai tehnisko palīdzību, kas veikta pēc tādu preču kā rūpnieciskas iekārtas, mašīnas vai ierīces ievešanas;

c) maksa par procentiem saskaņā ar pircēja noslēgtu vienošanos par finansēšanu, kas attiecas uz ievestu preču pirkšanu, neatkarīgi no tā, vai finansē pārdevējs vai cita persona, ar nosacījumu, ka vienošanās par finansēšanu ir noslēgta rakstveidā un vajadzības gadījumā pircējs var uzrādīt, ka:

– šādas preces tiek faktiski pārdotas par cenu, kas deklarēta kā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama,

un

– pieprasītā procentu likme nepārsniedz šādu darījumu līmeni, kas ir noteicoša tajā valstī, kurā tobrīd finansējums ir sniegts;

d) maksa par tiesībām pavairot ievestas preces Kopienā;

e) pirkšanas starpniecības nauda;

f) ievedmuitas nodokļi un citi maksājumi Kopienā par preču ievešanu vai pārdošanu."

11 Atbilstoši šī paša kodeksa 78. pantam:

"1. Pēc preču atlaišanas muitas dienesti var pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus.

2. Pēc preču atlaišanas, lai pārliecinātos par deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var pārbaudīt tirdzniecības dokumentus un datus par attiecīgo preču ievešanu un izvešanu vai sekojušajām tirdznieciskām darbībām ar šīm precēm. Šādas pārbaudes var izdarīt deklarētāja vai jebkuras citas personas telpās, kas minētajās darbībās tieši vai netieši iesaistīta sakarā ar savu komercdarbību, vai pie jebkuras citas personas, kuras valdījumā komercdarbības vajadzībām atrodas minētie dokumenti un ziņas. Šie dienesti var arī pārbaudīt preces, ja tās joprojām ir iespējams tiem uzrādīt.

3. Ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēcmuitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami, lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju."

Īstenošanas regula

12 Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2003. gada 21. maija Regulu (EK) Nr. 881/2003 (OV 2003, L 134, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"), IX sadaļas "Vienkāršotas procedūras" 2. nodaļas "Deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā" 1. iedaļā ir iekļautas tiesību normas, kas ir piemērojamas nepilnīgām deklarācijām. Tādējādi Īstenošanas regulas 256. panta 1. punktā ir noteikts:

"Termiņš, ko muitas dienesti atvēl deklarētājam, lai tas varētu iesniegt ziņas vai uzrādīt dokumentus pēc deklarācijas pieņemšanas, nedrīkst pārsniegt vienu mēnesi pēc tādas pieņemšanas.

Gadījumā, kad samazinātas vai nulles likmes ievedmuitas nodokļa piemērošanai nepieciešams uzrādīt dokumentu, ja muitas dienestiem ir pamats uzskatīt, ka par precēm, uz kurām attiecas nepilnīga deklarācija, ver pretendēt uz šādu samazinātu vai nulles likmes ievedmuitu, dokumenta uzrādīšanai pēc deklarētāja lūguma var piešķirt garāku termiņu, ja apstākļi to attaisno. Minētais termiņš nedrīkst pārsniegt četrus mēnešus no deklarācijas pieņemšanas dienas. To nevar pagarināt.

Ja trūkstošās ziņas vai dokumenti attiecas uz muitas vērtību, tad muitas dienesti gadījumos, kad tas absolūti nepieciešams, var noteikt ilgāku termiņu vai pagarināt iepriekš noteiktu termiņu. Kopējo atvēlēto termiņu nosaka, ņemot vērā jau atvēlētos spēkā esošos termiņus."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

13 *Hamamatsu*, Vācijā reģistrēta sabiedrība, ir tādas sabiedrību grupas dalībniece, kura darbojas pasaules līmenī un kuras mātesuzņēmums *Hamamatsu Photonics* ir reģistrēts Japānā. *Hamamatsu* izplata it īpaši optoelektroniskas iekārtas, sistēmas un piederumus.

14 Tā nopirka ievestas preces no sava mātesuzņēmuma, kas par šīm precēm izdeva rēķinu ar grupas ietvaros noteiktām cenām saskaņā ar iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, kas ir noslēgta starp minēto sabiedrību grupu un Vācijas nodokļu iestādēm. Summas, ko rēķinā prasītājai pamatlietā ir iekļāvis tās mātesuzņēmums, tika regulāri pārbaudītas un vajadzības gadījumā koriģētas, lai nodrošinātu pārdošanas cenu atbilstību neierobežotas konkurences principam, kas ir paredzēts Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (*OECD*) principos, kuri ir piemērojami transfertcenām un ir paredzēti starptautiskiem uzņēmumiem un nodokļu administrācijām (turpmāk tekstā – "*OECD* principi").

15 Iesniedzējtiesa *Finanzgericht München* (Minhenes Finanšu tiesa, Vācija) paskaidro, ka šī pārbaude notiek vairākos posmos, pamatojoties uz metodi, kas tiek dēvēta par "atlikušās peļņas sadali" ("Residual Profit Split Method"), kas atbilst *OECD* principiem. Pirmkārt, katram dalībniekam tiekot piešķirta peļņa, kas ir pietiekama, lai tam ļautu gūt minimālu ienesīgumu. Tikmēr atlikusī peļņa tiekot sadalīta proporcionāli saskaņā ar noteiktiem faktoriem. Otrkārt, *Hamamatsu* esot ticis noteikts darījumu peļņas mērķintervāls ("Operating Margin"). Ja faktiski sasniegtais rezultāts neietilpst mērķintervālā, tas tiekot koriģēts līdz mērķintervāla augšējai vai apakšējai robežai un tiekot izdarītas atmaksas vai papildu maksājumi.

16 No 2009. gada 7. oktobra līdz 2010. gada 30. septembrim prasītāja pamatlietā esot laidusi brīvā apgrozībā dažādas preces no vairāk nekā 1000 tās mātesuzņēmuma veiktām piegādēm, deklarējot muitas vērtību, kas atbilda rēķinā norādītajai cenai. Ar nodokli apliekamajām precēm esot tikusi piemērota likme no 1,4 % līdz 6,7 %.

17 Tā kā šajā laikposmā prasītājas pamatlietā darījumu peļņa bija mazāka par noteikto darījumu peļņas mērķintervālu, rezultātā tika pielāgotas transfertcenas. Tādējādi prasītāja pamatlietā saņēma kredītu 3 858 345,46 EUR apmērā.

18 Ņemot vērā vēlāko transfertcenu pielāgošanu, prasītāja pamatlietā ar 2012. gada 10. decembra vēstuli lūdza atmaksāt muitas nodokli par ievestajām precēm 42 942,14 EUR apmērā. Tā nesadalīja pielāgošanas summu attiecībā uz atsevišķajām ievestajām precēm.

19 Minhenes Galvenā muitas iestāde noraidīja šo lūgumu, pamatojot ar to, ka prasītājas pamatlietā pieņemtā metode neesot saderīga ar Muitas kodeksa 29. panta 1. punktu, kurā esot norādīta konkrētu preču, nevis jauktu piegāžu darījumu vērtība.

20 Prasītāja pamatlietā pārsūdzēja šo lēmumu iesniedzējtiesā.

21 Tā uzskata, ka gada pārskatā ir galīgā transfertcena, kas ir noteikta saskaņā ar neierobežotas konkurences principu, kurš paredzēts *OECD* principos. Tātad nav nekādas nozīmes transfertcenu pamatot vienīgi ar to cenu, kas provizoriski ir norādīta, noslēdzot ar nodokļu iestādēm iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, kas neatspoguļo ievesto preču faktisko vērtību. Tādējādi muitas iestādēs deklarētā cena ir tikai fiktīva cena, nevis par ievestajām precēm "maksājamā" cena atbilstoši Muitas kodeksa 29. pantam.

22 Šādos apstākļos *Finanzgericht München* (Minhenes Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai atbilstoši Muitas kodeksa 28. un nākamajiem pantiem ir atļauts kā muitas vērtību izmantot transfertcenu, par kuru ir notikusi vienošanās un kuru veido vispirms rēķinā norādītā un deklarētā summa un vienotas likmes korekcija pēc norēķina perioda beigām, piemērojot sadales kritēriju, neatkarīgi no tā, vai šī perioda beigās, personām, kuru precēm tiek uzlikts muitas nodoklis, korekcijas rezultātā tiek noteikts papildu maksājums vai tiek piešķirta atmaksa?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai muitas vērtība var tikt pārbaudīta vai noteikta, izmantojot vienkāršotas pieejas, ja ir jāatzīst vēlāk notikušas transfertcenas pielāgošanas (gan to paaugstinot, gan to samazinot) sekas?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 28.–31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem ir atļauts kā muitas vērtību izmantot darījuma vērtību, par kuru ir notikusi vienošanās un kuras vienu daļu veido sākotnēji rēķinā norādītā un deklarētā summa un otru daļu – vienotas likmes korekcija pēc norēķina perioda beigām, lai gan norēķina perioda beigās nav iespējams zināt, vai šī korekcija notiks uz augšu vai uz leju.

24 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar muitas novērtējumu saistītais Savienības tiesiskais regulējums ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienotu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu. Tādējādi muitas vērtībai ir jāatspoguļo ievestās preces reālā ekonomiskā vērtība, un līdz ar to tajā ir jāņem vērā visi šīs preces elementi, kam ir ekonomiska vērtība (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 16. novembris, *Compaq Computer International Corporation*, C-306/04, EU:C:2006:716, 30. punkts; 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 23. un 26. punkts, kā arī 2017. gada 9. marts, *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195, 30. punkts).

25 Saskaņā ar Muitas kodeksa 29. pantu ievesto preču muitas vērtību veido to darījuma vērtība, proti, cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, kad tās tiek pārdotas eksportēšanai uz Savienības muitas teritoriju, vajadzības gadījumā tajā gan izdarot korekcijas, kas veicamas saskaņā ar šā kodeksa 32. un 33. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 12. decembris, *Christodoulou* u.c., C-116/12, EU:C:2013:825, 38. punkts, kā arī 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 24. punkts).

26 Turklāt Tiesa jau ir norādījusi, ka muitas vērtība ir jānosaka prioritāri saskaņā ar tā dēvēto "darījuma vērtības" metodi atbilstoši Muitas kodeksa 29. pantam. Tikai tad, ja faktiski samaksātā vai maksājamā preču cena, ja tās ir pārdotas eksportēšanai, nevar tikt noteikta, ir jāizmanto šī kodeksa 30. un 31. pantā paredzētās papildu metodes (it īpaši skat. spriedumus, 2013. gada 12. decembris, *Christodoulou* u.c., C-116/12, EU:C:2013:825, 38., 41., 42. un 44. punkts, un 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 24. un 27.–30. punkts).

27 Tiesa arī ir precizējusi, ka, lai arī muitas vērtība parasti nosakāma, ņemot vērā par precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, šī cena ir lielums, kurš iespējami pēc vajadzības jāpielāgo, lai novērstu muitas vērtības patvaļīgu vai fiktīvu noteikšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1986. gada 12. jūnijs, *Repenning*, 183/85, EU:C:1986:247, 16. punkts; 2009. gada 19. marts, *Mitsui & Co. Deutschland*,

C-256/07, EU:C:2009:167, 24. punkts; 2013. gada 12. decembris, *Christodoulou* u.c., C-116/12, EU:C:2013:825, 39. punkts, kā arī 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 25. punkts).

28 Proti, darījuma vērtībai ir jāatspoguļo importētās preces patiesā ekonomiskā vērtība, un tajā ir jāņem vērā visi šīs preces ekonomisko vērtību veidojošie elementi (spriedumi, 2013. gada 12. decembris, *Christodoulou* u.c., C-116/12, EU:C:2013:825, 40. punkts, kā arī 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 26. punkts).

29 Muitas kodeksa 78. pantā muitas iestādēm ir atļauts pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus.

30 Tomēr ir jāatgādina, ka Tiesa ir pieļāvusi darījuma vērtības vēlāku pielāgošanu vienīgi gadījumos, kad ir īpašas situācijas, kas it īpaši ir saistītas ar preces kvalitātes trūkumiem vai defektiem, kuri konstatēti pēc tās laišanas brīvā apgrozībā.

31 Tiesa jau ir nospriedusi, ka jāpieļauj, ka gadījumos, kad vērtējamā prece, kura pirkšanas brīdī bijusi bez trūkumiem, ir tikusi bojāta pirms tās laišanas brīvā apgrozībā, tad faktiski samaksātā vai maksājamā cena ir jāsamazina proporcionāli radītajam bojājumam, ja runa ir par neparedzamu preces tirgus vērtības samazinājumu (spriedums, 2009. gada 19. marts, *Mitsui & Co. Deutschland*, C-256/07, EU:C:2009:167, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka faktiski samaksāto vai maksājamo cenu var samazināt proporcionāli preču tirgus vērtības samazinājumam preces slēpta trūkuma dēļ, ja ir pierādīts, ka tas pastāvēja pirms tās laišanas brīvā apgrozībā un ka pēc tam ir veikti atlīdzinājumi saskaņā ar līgumisku garantijas pienākumu, un tādēļ vēlāk varēja samazināties šo preču muitas vērtība (spriedums, 2009. gada 19. marts, *Mitsui & Co. Deutschland*, C-256/07, EU:C:2009:167, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Visbeidzot ir jākonstatē, ka Muitas kodeksa spēkā esošajā redakcijā, pirmkārt, nav paredzēts nekāds importētāju uzņēmumu pienākums lūgt pielāgot darījuma vērtību, ja tā vēlāk ir koriģēta uz augšu, un, otrkārt, nav ietverta neviena norma, kas ļautu muitas iestādēm novērst risku, ka minētie uzņēmumi lūdz vienīgi pielāgojumus uz leju.

34 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Muitas kodeksa spēkā esošajā redakcijā nav atļauts ņemt vērā tādas darījuma vērtības vēlāku pielāgošanu, kāda ir aplūkota pamatlietā.

35 Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 28.–31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav atļauts kā muitas vērtību izmantot darījuma vērtību, par kuru ir notikusi vienošanās un kuras vienu daļu veido sākotnēji rēķinā norādītā un deklarētā summa un otru daļu – vienotas likmes korekcija pēc norēķinu perioda beigām, lai gan norēķinu perioda beigās nav iespējams zināt, vai šī korekcija notiks uz augšu vai uz leju.

Par otro jautājumu

36 Tā kā otrais jautājums ir uzdots tikai gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša, tas nav jāizvērtē.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 28.–31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav atļauts kā muitas vērtību izmantot darījuma vērtību, par kuru ir notikusi vienošanās un kuras vienu daļu veido sākotnēji rēķinā norādītā un deklarētā summa un otru daļu – vienotas likmes korekcija pēc norēķinu perioda beigām, lai gan norēķinu perioda beigās nav iespējams zināt, vai šī korekcija notiks uz augšu vai uz leju.

[Paraksti]